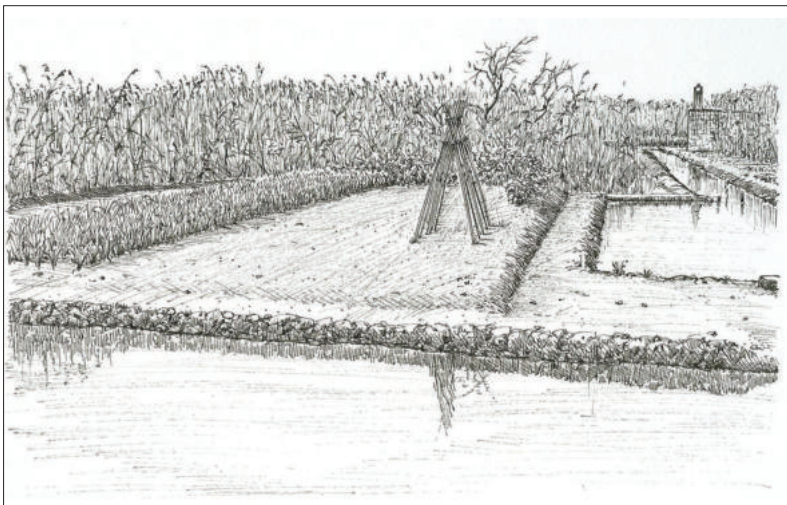
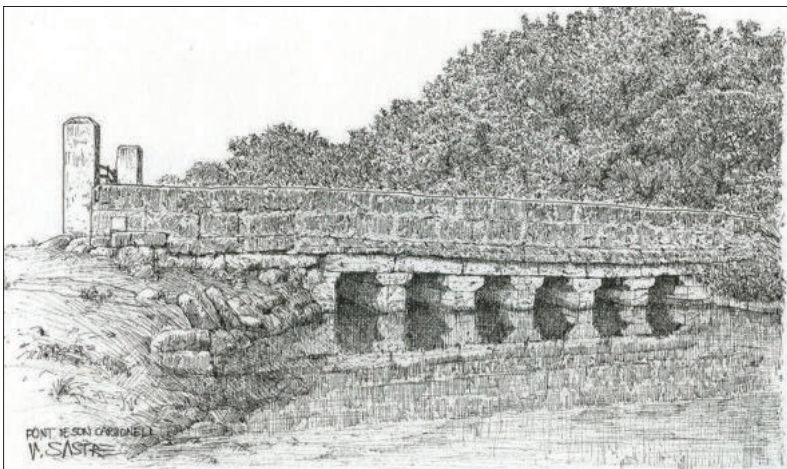

Agró roig (Carlos Pache)

Abaix, vella. (Vicenç Sastre)

Pont de Son Carbonell. (Vicenç Sastre)

S'Amarador i camí d'en Pep

Arribarem al pont de Sa Font, per davall del qual hi corre l'aigua més neta del Parc, provinent de la font de Sant Joan.

Ara convé que estiguem pendents de les indicacions, perquè ens endinsem per un dels camins rurals que envolten el Parc i on es veuen els usos agrícoles actuals de la perifèria i els sistemes d'extracció d'aigua del subsòl per regar els cultius mitjançant sínies. La passejada ens du a la zona de s'Amarador: el nom fa referència a l'antic estany existent en aquest lloc, en el qual s'hi amarava tot el cànem que es produïa a s'Albufera i voltants. A l'any 1991 es va procedir a dragar gran part d'aquest terreny abolit i es va recuperar un nou espai d'aigües lliures: la llacuna de s'Amarador.

En aquesta zona hi creix en abundància la bova (*Thypha domingensis*), planta que s'ha emprat tradicionalment per cordar les cadires.

Després de gaudir de la llacuna de s'Amarador, continuem la nostra descoberta pel camí d'en Pep.

Això pot convertir-se en una desfilada d'aucells. El gallfaver (*Porphyrio porphyrio*) sovint es veu creuant el camí. És un auell gros i rabassut, de coloració blava i amb el bec vermell que viu dins el canyissar espès. Al segle passat havia desaparegut de la zona i als anys 90 fou reintroduït al Parc. La gallineta d'aigua (*Gallinula chloropus*) es deixa veure igualment pel camí. També ens pot cridar l'atenció un rapinyaire mitjancer i de coloració fosca sobrevolant el canyissar: es tracta de l'arpella (*Circus aeruginosus*).

Ses Punes

Al final del camí, trobem la zona anomenada ses Punes, formació de dunes fòssils a on es conformen diferents ambients: pinars, prat dolç i prat salat, conreus, restes d'usos i arquitectura agraris. El primer que es veu són les restes de ses cases de ses Punes.

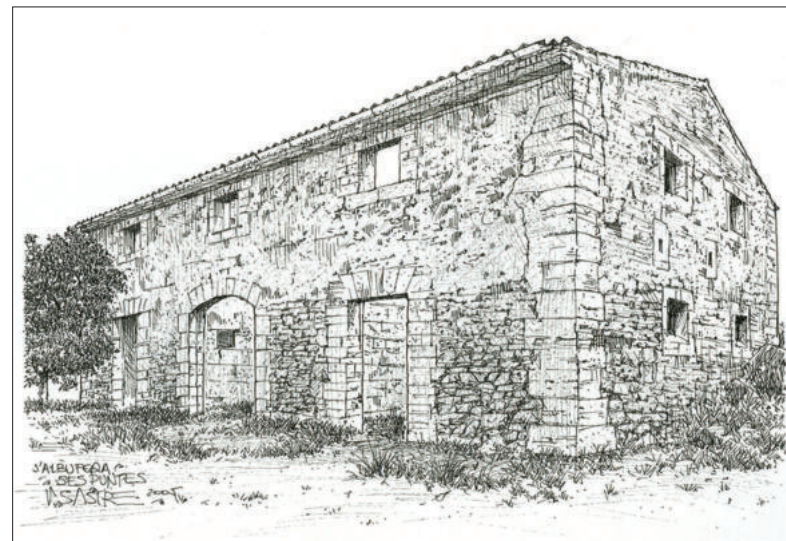
Aquesta és una zona on val la pena que ens hi fixem bé: s'hi veu el canal Riego ben conservat, i les plataformes d'observació de ses Punes i des Ras ens permeten observar, des d'un punt de vista elevat, la fauna que habita entre la vegetació.

El pinar de ses Punes conserva pins (*Pinus halepensis*) esponerosos que creixen sobre les dunes fòssils formant petites illes de gran bellesa paisatgística i riquesa ecològica.

Plataforma des Ras. (Vicenç Sastre)

Casa de ses Punes. (Vicenç Sastre)

Al turó de ses Eres, que rep el nom d'una antiga era de batre, que actualment no es veu, era on es batia l'arròs conreat a s'Albufera. Hi ha algunes figueres (*Ficus carica*) que han nascut de les llavors que els aucells mengen i després escampen. Algunes són restes de les que foren sembrades en temps de conrear l'arròs.

És un bon lloc per a l'estiu observar l'abellerol (*Merops apiaster*), auell insectívor ple de colors. Viu a les zones on hi ha àrees arenoses, caçant libèl·lules i abelles. Fa el niu a forats molts profunds dins l'arena. A l'hivern migra cap a l'Àfrica per tornar a la primavera següent. L'agró blanc (*Egretta garzeta*) és un auell de mida mitjana, totalment blanc, que cria des de fa pocs anys als pins.

Ja entrem a la darrera fase del recorregut, enllaçant amb el camí principal d'accés al Parc. Just en aquesta cruïlla, hi ha el pont de Santa Margalida. Aquí podem optar per tornar cap al centre de recepció i visitar el centre d'interpretació si no ho hem fet abans, o anar en direcció a la sortida del Parc i donar per acabat el nostre passeig.

Panoràmica des de la plataforma des Ras (Sebastià Torrens)

Ses Punes

Disseny: Ludmila Rivacoba

Camí d'Enmig - ses Punes

(Sebastià Torrens)

 Govern
de les Illes Balears

Conselleria de Medi Ambient

Aquest itinerari és el més llarg que es pot realitzar al Parc. Ens permet recórrer els diferents ambients que s’hi troben i prendre contacte amb part del patrimoni etnològic de s’Albufera. És un recorregut que volta quasi tot el Parc.

Dificultat baixa. Distància a recórrer: 11,5 km. El recorregut és pràcticament pla. La durada mínima és de 3 hores. Es recomana realitzar-lo amb bicicleta. Tot l’itinerari està senyalitzat.

Al Centre de recepció de visitants es proporciona tota la informació necessària per fer aquest itinerari. Aturau-vos-hi

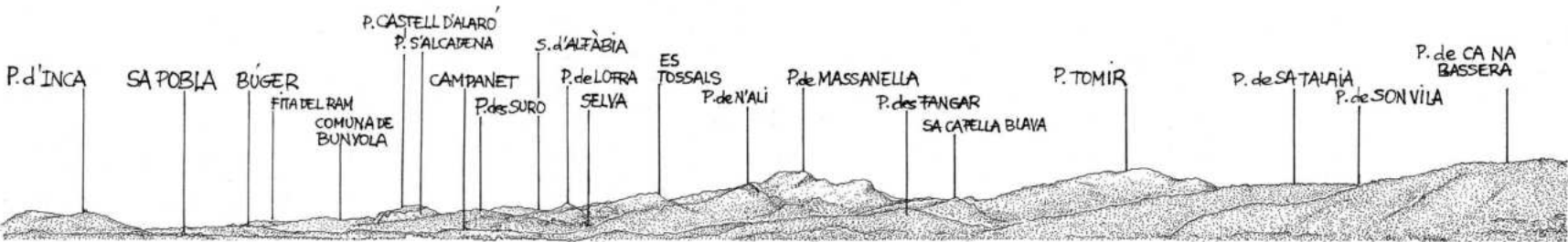
El recorregut comença davant el Centre d’interpretació de Can Bateman; el podem visitar abans o després de l’itinerari. Ens permetrà conèixer la història de s’Albufera i ens introduirà en les seves principals característiques físiques i biològiques.

Camí d’Enmig i punta des Vent

Agafarem el camí que surt a la dreta, cap al nord. Després de travessar un pontet de fusta arribarem fins al pont de sa Roca, que travessa el Gran Canal.

Des d’aquest pont, ja ens hem de fixar amb la flora i la fauna que ens envolta. Els oms (*Ulmus minor*) sustenten el substrat de les riberes que transcorren paral·leles al Gran Canal i que formen els camins principals de s’Albufera. Formen el bosc de ribera, que a l’estiu ofereix una agradable ombra. Les aus aquàtiques que més fàcilment observarem són les fotges (*Fulica atra*) i el collblau (*Anas platyrhynchos*).

Perfil de muntanyes vistes des de la torre d’observació (Vicenç Sastre)

La tortuga d’aigua (*Emys orbicularis*) es deixa veure prenent el sol, i el falcó marí (*Falco eleonare*) a la primavera i l’estiu.

En direcció a la torre d’observació de la punta des Vent, recorrem el camí d’Enmig, que abans comunicava el poble de sa Pobla amb la mar. El canyet (*Phragmites australis*) de les voreres és prim i pot arribar als 5 metres d’alçada. Es troba a zones d’aigua dolça i a l’hivern apareix sec, i reverdeix a la primavera.

Hem de pujar a la torre d’observació que ens trobem al camí. Ens permet observar una panoràmica del Parc des d’un punt elevat, a més dels pobles de Muro i sa Pobla.

En aquest punt és on es troben els dos torrents (Muro i Sant Miquel) que davallen des de la serra de Tramuntana i nodreixen d’aigua la zona humida. El mirador ens permet distingir la canya *Arundo donax* (és una gramínia llenyosa d’origen oriental, gruixuda i de 6-7 metres d’alçada), del canyet (es autòcton i més abundant, però més prim) i la sesquera *Cladium mariscus* (formant herbassars plens de fulles dentades que tallen com el càrritx).

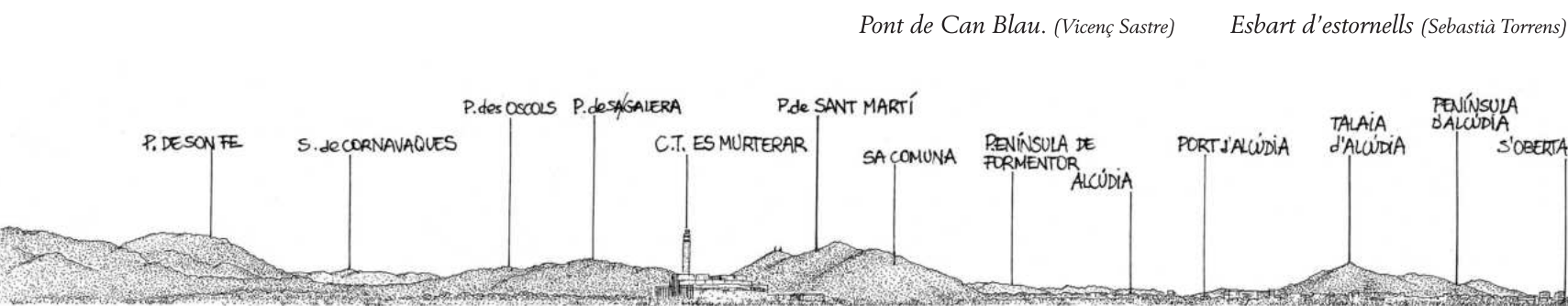
A l’estiu, a les voreres dels canals, es pot veure caçant l’agró roig (*Ardea purpurea*), de mida gran i coloració grisa i rogenca. S’alimenta de peixos, crancs i granotes. Les llises (*Chelon labrosus*), peixos molt abundants als canals, solen anar en grups nombrosos.

Ponts de ferro i camí des Polls

Després de l’aturada a la torre, continuem pel camí d’Enmig fins arribar a una barrera i a la zona dels ponts de ferro, mostres de l’arquitectura industrial del segle XIX a s’Albufera. Per davall el pont de Can Blau hi passa el torrent de Sant Miquel (hem d’anar molt en compte en aquest bocí, perquè és una carretera que du molt de trànsit). Seguint les indicacions, ens endinsem dins el camí que, deixant enrere el màstil meteorològic de GESA i les sèquies de Son Senyor i Son Amer, ens durà fins el pont de Son Carbonell, que travessa el torrent de Muro. Aquest pont i l’anterior són els primers ponts de ferro de la història de Mallorca i foren fabricats a Anglaterra a partir del projecte de dessecació de 1866. Cadascun descansa sobre un fonament format per 200 estakes de pi.

En aquesta zona encara es pot observar un sistema de conreu tradicional anomenat veles (sa Marjal). És un sistema d’horta construït sobre terrenys antigament negats, que es guanyaven a l’aigua excavant sèquies i acumulant la terra extreta en parcel·les.

En aquesta zona podem gaudir observant l’orquídia de prat (*Orchis robusta*) que floreix a la primavera a les zones embassades. Entre la vegetació podem observar l’esquiut toret (*Ardeola ralloides*), petit agró de color crema. A l’hivern, un dels aucells més abundants és l’estornell (*Sturnus vulgaris*): els horabaixes és tot un espectacle veure els esbarts quan vénen a colgar-se dins el canyissar.

Seguim el nostre recorregut pel camí des Polls. El seu nom fa referència als arbres que ens acompanyen durant el camí: polls blancs (*Populus alba*) molt alts característics de voreres de canals i torrents perquè demanden zones amb molta humitat. Per l’altre costat ens acompanya la sèquia des Polls, molt relacionada amb la font de Sant Joan (Muro), perquè la nodreix d’aigua dolça.

Segurament trobarem bestiar pasturant al camí (no comporta cap perill, si no els molestem): es tracta de vaques i bous de raça autòctona mallorquina que d’una manera ecològica i sostenible controlen la vegetació perquè no creixi desmesuradament i, al mateix temps, redueixen el perill de propagació d’incendis.

Torrent de Sant Miquel (Sebastià Torrens)

Esplugabous sobre vaca mallorquina (Sebastià Torrens)

Pont de Can Blau. (Vicenç Sastre)

Esbart d’estornells (Sebastià Torrens)

Ponts de ferro i camí des Polls

